

PMU

NUMMER 4 2021

En tidning från
biståndsorganisationen PMU

SLUTJOBBAT - NU VÄNTAR SKOLAN

Barn i en by i Togo jobbade länge i stenbrott, tills föräldrarna fick lära sig om barns rättigheter. Då byttes stenbrottet ut mot skolbänken.

ORÄTTVISOR FINNS ÄVEN PÅ HEMMAPLAN

en WhatsApp-grupp några mammor emellan började vi diskutera om det var för tidigt att lära våra 4-åringar att alla inte har det lika bra förspänt. På barnens förskola pratade de om ekologisk hållbarhet, men inte om social och ekonomisk hållbarhet. Några dagar tidigare hade jag gått med min dotter till affären. Utanför affären, som ligger i ett av Stockholms centrala områden, tältade en man på en äng. Runt vår husknut fick hon se och lära sig att inte alla i Sverige har ett hem att gå till. Att orättvisorna inte bara finns i utvecklingsländer, utan också i vårt bostadsområde. De Globala målen är relevanta för oss alla. Alla i Sverige har en roll i att förverkliga dessa mål och agera för förändring, både hemma i Sverige och globalt. Det är nu nio år kvar tills de 17 målen ska uppnås. PMU:s fokus ligger på att jobba mot målen tillsammans med samarbetspartners i utvecklingsländer. Vi har kollat runt lite för att se hur det går för dem. Vi har också intervjuat Ulrika Modeér från UNDP om utmaningarna med att nå målen i skuggan av pandemin.

I ett projekt i Togo ser vi tydligt framgången med hur man jobbat för att uppnå de Globala målen. Barn som tidigare an-

vändes som arbetskraft i stenbrott, får nu istället gå i skolan och familjerna har fått en alternativ försörjning. Läs mer om detta i vårt Fokus-reportage.

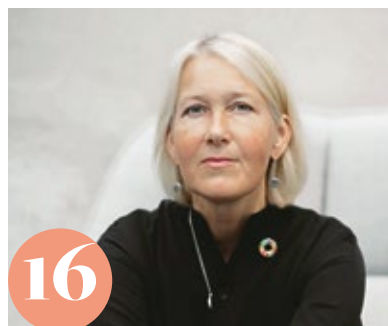
Barn får stor plats i detta nummer av tidningen. Bloggaren Knivlisa och hennes söner anordnade en gårdsloppis till förmån för Världens barn. PMU har precis ingått ett samarbete med Akelius Foundation som ska dubbla insamlade medel från årets Barnens rätt-kampanj så att fler barn ska få utbildning. Och i en intervju med Shireen Awwad Hilal från Palestina, som brinner för kvinnors situation, konstaterar hon att "när livet är svårt för kvinnor, så drabbas även barnen."

Matilda Nyamai, redaktör
redaktion@pmu.se

4

16

FOTO: KAUSA GÖRANSSON/UNDP

14

FOTO: BETHLEHEM BIBLE COLLEGE

20

FOTO: SOFIA EDMAN

- 4 PMU har besökt Togo och träffat barn som tidigare jobbade i stenbrott, men som nu istället går i skolan. Detta tack vare vår partners arbete med att utbilda föräldrar om barns rättigheter och ge dem ett alternativ till försörjning.
- 12 När corona satte stopp för resandet så ordnade PMU en digital resa till Nepal istället. Med på resan till ett av landets mest avlägsna byar fanns representanter från Sida.
- 14 Hon är en inflytelserik ledare och en röst för de utsatta inför makthavare. Media är hennes starkaste verktyg. Möt palestiniern Shireen Awwad Hilal, direktör på Bethlehem Bible College.
- 16 Ulrika Modeér jobbar på UNDP och guidar världens regeringar i hur de ska uppnå de Globala målen. Det är nu nio år kvar till de 17 målen ska ha uppnåtts, men utmaningarna är många. Läs intervjun med Ulrika.
- 20 Pingstvännen Benjamin Edman brinner för nyrostat kaffe. När han startade sitt kafferosteri i halländska Laholm, var han bestämd på att en del av pengarna skulle gå till människor i utsatthet.

BILDEN / 100 ÅR I DR KONGO

FOTO: MIKAEL JÄGERSKOG/PMU

Över 100 000 kronor samlades in när svensk pingstmission firade 100 år i DR Kongo

Den 9 oktober hölls en jubileumskväll i Smyrnakyrkan i Göteborg där vi uppmärksammade att det var 100 år sedan den första svenska pingstmissionären kom till DR Kongo. Kongoleser och svenskar som varit verksamma i landet genom åren berättade om sina erfarenheter och det bjöds på kongolesisk musik.

Mer än 100 000 kronor samlades in under kvällen till Maison Dorcas, som är ett transitcenter för kvinnor och barn som fått vård på Panzisjukhuset för bland annat våldtäkt.

I byn Lakata i sydöstra delen av Togo har livet förändrats radikalt för invånarna de senaste två åren. I byn som ligger långt ifrån huvudstaden Lomé och som legat i skugga för myndigheterna, arbetade små barn i stenbrott för att hjälpa till med försörjningen. Det fanns en skola men där stod ofta bänkarna tomma och många barn hade inte ens papper på att de existerade. Men nu är skolbänkarna fulla och försörjningen växer på åkrarna runt omkring.

TEXT: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE
FOTO: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE, EVA SKOG

FRÅN STENBROTT TILL SKOLBÄNK

Roger Goeh-Akue rattar skickligt bilen förbi djupa hål med vatten genom det frodiga landskapet. Han pekar på en skylt som dyker upp bland buskarna där det står ”ODOS – här arbetar inte barn i stenbrott.”

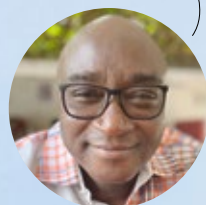
– Nu är vi snart framme, de har verkligen väntat på oss, säger han.

Mycket riktigt hela byn är samlad utanför skolan och vi möts av sång och dans.

Byn Lakata tillhör en av fem byar där ODOS med hjälp av pengar via PMU från Radiohjälpens genomfört ett projekt som började med samtalsgrupper där byborna fick lära sig om barns rättigheter. Via workshops fick de information om att det är förbjudet för barn att arbeta i stenbrott och att barn ska gå i skolan. Enligt FN:s barnkonvention klassas det som barnarbete när barn i åldern fem till elva år arbetat minst en timme som lönearbetare. I Lakata och byarna runtomkring var barnen betydligt längre tid i stenbrotten.

– Just i det här området finns det sten som är mycket populärt vid husbyggen och det har därför blivit den stora inkomst-

Roger Goeh-Akue

källan. Ett hårt arbete, som handlar om att med hacka och spade samla sten i stora fat som ska bäras upp ur groparna och sedan lyftas upp på lastbilsflak. Ett tungt arbete som engagerat hela familjer, inklusive barn så små som åtta, nio år gamla, berättar Roger Goeh-Akue, nationell koordinatör för ODOS.

ENLIGT UNDP:S UTVECKLINGSRAPPORT 2019 är 22,6 procent av alla som arbetar i Togo mellan fem och 17 år gamla. Dotsé Komla Ahiave, som är projektledare hos ODOS, berättar om situationen.

– Nästan alla i byarna, även barnen, arbetade med att samla sten och grus som såldes vidare. Barnen påverkades hårt hälsomässigt av det tunga arbetet. De fick till exempel tillplattade kranium på grund av de stora plåtbaljorna som de var tvungna att bära, säger han.

Barnen som vi möter i byn berättar att det fanns stor risk att sidorna i grustaget rasade ner över dem när de stod och hackade och att de ofta var rädda när de skulle gå till stenbrotten.

Dotsé Komla Ahiave

– Det finns också farliga ormar och skorpioner som kan dyka upp i groparna. Det var fruktansvärda förhållanden, säger Roger Goeh-Akue.

ODOS STARTADE PROJEKTET tillsammans med PMU som gick ut på att undervisa byborna om barns rättigheter. Frågan var hur de skulle kunna hitta ett alternativ till pengarna de tjänade på att hacka fram grus. Byborna själva poängterade då att det fanns mark runt byarna där de kunde odla grönsaker och sälja som ett komplement till arbetet i stenbrotten. Dotsé Komla Ahiave, som också är agronom anställdes som projektledare och ett kooperativ startades.

– Genom projektet har de fått kunskap om barns rätt till utbildning och hälsa, men också ett alternativ till försörjning tack vare odlingarna på åkrarna. Idag kan familjerna äta tre mål mat om dagen och barnen får utbildning istället för arbetsskador.

Tack vare lokala kommittéer i byarna så flyter arbetet på även när ODOS inte är på plats. Kommittéerna kontrollerar så att barnen går i skolan och att bara vuxna arbetar i stenbrotten. Nästa önskan är att försöka ordna en skola även för de äldre barnen så att de slipper gå 14 kilometer varje dag för att ta sig till högstadieskolan.

I grannbyn Dzrekpon samlas alla byborna för ett gruppsamtal när vi kommer. Barnen som sitter längst fram på gårdsplanen får frågan om vad de vill bli när de blir stora och flera händer åker snabbt upp i luften.

– Jag vill bli läkare, säger en flicka. Jag vill bli lärare en annan. Jag vill bli fotograf, säger en pojke. En flicka räcker frimodigt upp handen.

– Jag vill bli president i Togo.

FAKTA: BARNARBETE I VÄRLDEN

- 160 miljoner barn runtom i världen tvingas arbeta, det motsvarar var tionde barn på jorden. Av dem är 79 miljoner barn engagerade i farligt arbete. Omkring 40 procent

är flickor och 60 procent pojkar. Av alla barnarbetare är 55 procent i åldern 5-11 år, 23 procent 12-14 år och 22 procent 15-17 år.

KÄLLA: UNICEF

AMELEVI YAKPE, 12 ÅR

Amelevi Yakpe arbetade tidigare långa dagar i stenbrotten. Eftersom det inte fanns någon som kunde betala skolavgiften så gick hon dit istället.

– I stenbrotten hände det ofta olyckor. Sidorna i groparna bröts upp och föll ner över folk, vi fick sår från hackor och spadar. Det hände att folk dog i olyckor eller att någon bröt ett ben eller en arm. Vi hade ont i knäna, i huvudet, i armarna, i hela kroppen och så hade vi inte mat att äta, beskriver hon.

Amelevi bor inte med sina föräldrar utan med sin faster, där hon delar utrymme med tio andra barn.

– Det var länge sedan jag såg min mamma och pappa så jag

skulle nog inte känna igen dem.

Hon beskriver den stora förvandlingen sedan ODOS kom till byn. En förändring märktes efter bara ett år då hon och de andra barnen började gå till skolan istället för till stenbrotten.

– Nu går vi regelbundet i skolan. Förut gick det inte så bra i skolan, men nu har vi bra betyg. ODOS har betalat våra skolavgifter och gett oss skolmaterial. Nu äter vi dessutom tre gånger om dagen. I skolan studerar vi matematik, biologi, engelska, franska, historia och geografi. Mitt favoritämne är biologi, säger hon och tillägger:

– När jag blir stor vill jag arbeta med ODOS, jag vill bli en viktig person.

SODOHOIN YAKPE, 32 ÅR

Sodohein Yakpe bor i byn Lakata. Hennes dag börjar klockan fyra på morgonen då hon sopar tomten, hämtar vatten och gör upp eld för att kunna laga frukost. Vissa dagar går hon sedan direkt till fältet, andra dagar arbetar hon i stenbrottet. Hon har en stor familj som ska mättas.

– Jag är gift och har fött sex barn. Min bror har rest iväg och lämnat sina två barn hos mig. Min man har fått barn med en annan kvinna och de barnen bor också här, så vi är elva personer i familjen.

Sodohein berättar att det krävs nio lådor för att fylla en lastbil och för att fylla en låda måste hon gå 30 gånger med tunga fat på huvudet. Lyckas hon fylla en lastbil själv så får hon 12 000 CFA (motsvarande 185 kronor red. anm.) Det är ett hårt arbete.

– Tidigare jobbade jag tillsammans med barnen för att få ihop pengar till mat och medicin, men tack vare ODOS arbetar inte längre barnen i stenbrotten. Nu odlar vi själva och får med oss mat hem.

– När ODOS började med projektet i vår by och kunde hjälpa oss förstå barns rättigheter, så tog vi emot det med glädje. Vi började ändra vårt beteende. Vi såg ju att barnen inte mätte bra av att jobba i stenbrotten, de fick ofta ont i huvudet, i knäna, i höfterna, ibland också i tänderna och öronen. Men ODOS har betalat för deras sjukvård, och det uppskattar jag mycket. De har också stöttat barnens skolgång genom att förse dem med skolmaterial, skolavgifter och betala för personbevis. Tack vare stödet till jordbruk så kan vi föräldrar regelbundet komma hem med mat.

Sodohein hoppas att hennes stora barnskara kommer ägna sig åt skolan och kanske börja jobba med vård åt någon myndighet eller till och med åka utomlands. Hon önskar också att de ska ta hand om henne när de blir vuxna.

– Idag har jag hopp inför framtiden. Jag har bestämt att alla mina barn ska gå i skolan och jag kan nu ge dem tre mål mat. Jag har förstått att vi kan söka vård när vi är sjuka och jag har dessutom råd med skolavgifter.

HÄR VÄXER FRAMTIDEN UPP

Före

Projektledaren Dotsé Komla Ahiave, som är utbildad agronom, har varit ansvarig för att få till stånd de gemensamma jordbrukskooperativen i byarna, där framförallt kvinnorna är ute och jobbar på fälten.

– Det var viktigt för oss att arbeta med mammorna, det är dem som tar hand om

barnen och de tog till sig budskapet om barns rättigheter snabbt. När mammorna arbetar och tjänar pengar ser de till att barnen får glädje av det. De har också varit med och sett till att barnen kommer till skolan.

Dotsé pekar på slangarna som ligger mellan rader av grönsaksplantor.

– Tack vare att vi kan reglera vattentill-

Efter

förseln kan kooperativen få tre skördar per år, trots torrperioder, berättar han. Annars hade det bara varit två.

Längs raderna växer det bland annat grönpeppar, aubergine och tomater.

– Här var det bara sly och gräs förut men vi tog hit en plog så marken blev odlingsbar.

Idag finns det upp emot 75 kooperativ

i de fem byarna med ungefär 550 kvinnor. Alla ansvarar för varsin plätt där de odlar och skördar tillsammans och delar på förtjänsten.

– Tack vare odlingarna får kvinnorna med sig mat hem, men också grönsaker som de kan sälja. På så sätt får de pengar till skolväxter och medicin.

ALLAN EKSTEDT, VAD GÖR ESKILSTUNA PINGST I TOGO?

– Vi har arbetat i nära samarbete med den togolesiska pingströrelsen, Église des Assemblées de Dieu du Togo, sedan 1998. Församlingarna i landet expanderar och planterar nya kyrkor speciellt i de norra delarna av landet.

Allan Ekstedt, missionssekreterare, pingstförsamlingen i Eskilstuna.

Församlingarna känner också ett stort socialt ansvar att vara med i utvecklingen av landet och bekämpa fattigdom och orättvisor. Tillsammans med pingströrelsen i Togo och PMU stödjer vi idag flera projekt som betyder mycket för landet.

Vad är det för typ av projekt?

– Vår partner i landet arbetar bland annat med att undervisa barn och ungdomar om demokrati där de får hjälp att förstå vad demokrati verkligen är på många nivåer och hur demokrati är tänkt att praktiseras i samhället. De jobbar också med frågor kring jämställdhet och stärkande av kvinnors situation, där vår samarbetspartner bland annat kommer träna 20 ungdomar till att bli ”ambassadörer för jämställdhet” som i sin tur kan prata med sina jämnåriga. Vi kommer även att stötta unga flickor så att de kan ingå i olika lärlingsprogram och få ett yrke. Vi stödjer också ett projekt

där man vill sprida kunskap om och förändra attityder kring jämställdhet, mödrahälsovård, könsbaserat våld och sexuella övergrepp.

Ni har ju nyligen dragit igång Eskilstuna Ger tillsammans med PMU, vad är det?

– Eskilstuna Ger är en lokal biståndsorganisation som drivs av församlingen och PMU i nära samarbete med vår secondhandbutik. Samarbetet med PMU ger oss unika möjligheter att förena god kompetens inom utvecklingsarbetet med det lokala engagemanget. Vi vet att många eskilstunabor vill vara med att motarbeta fattigdom i olika former och ge sitt stöd, när man verkligen vet att hjälpen

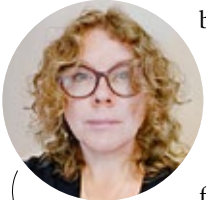
när fram och har förtroende för organisationen. Just nu har vi projekt tillsammans med PMU i fyra länder. Vår övertygelse är att vårt initiativ ska bli ett naturligt sätt för människor i vår stad att kanalisera sina gåvor och sitt engagemang för människor i nöd.

”Tillsammans med pingströrelsen i Togo och PMU stödjer vi idag flera projekt som betyder mycket för landet.”

SVT reste med PMU till Togo

Varför valde ni att lyfta projekt i Togo i galan?

– Den ständiga frågan ”var tar pengarna vägen” är viktig och behöver besvaras om och om igen. I just det här projektet fanns ett tydligt fokus på barns rättigheter, vilket var intressant för oss. Dessutom var det roligt att kunna lyfta fram ett projekt som fått så många positiva konsekvenser, nämligen att

Kajsa Lindof, redaktör, Världens Barn-galan, SVT

barn slutat arbeta och börjat utbilda sig, med sina föräldrars stöd.

Vad tar du med dig från resan?

– En påminnelse om den fantastiska och i många fall outnyttjade potential som finns på den afrikanska kontinenten, i det här fallet Togo. Kanske har jag redan träffat Togos första kvinnliga president, i Dzrekpon!

Måldokument för PMU

Nu har Kompass mot 2025 lanserats som handlar om vilken strategisk inriktning som PMU kommer att ta de närmsta fem åren. I strategin för 2021-2025 fortsätter vi att utveckla de områden vi fokuserat på de senaste åren, fred- och demokrati samt jämställdhet, men lägger även till miljö- och klimatfrågan. Dessa tre tematiska områden är av grundläggande betydelse för att skapa motståndskraftiga och välstyrda samhällen och bekämpa fattigdom och orättvisor.

De valda temana är områden där PMU och lokala partners har arbetat länge, men där vi har identifierat ett behov av att lära oss mer och stärka våra gemensamma insatser. De behöver anpassas till de lokala sammanhangen, där utmaningarna och lösningarna ser olika ut.

UNGA BEHÖVS FÖR GLOBAL RÄTTVISA

Intresset för globala rättvisefrågor har vuxit bland unga vuxna i svenska pingstförsamlingar. Det märks inte minst genom att antalet ansökningar till PMU-praktikant har ökat, men också genom

att unga visat ett större intresse för secondhandbutikerna och frågor som rör hållbarhet och miljö- och klimat. För att fånga upp ungas engagemang har PMU under hösten lagt fokus på att

jobba mot målgruppen. Genom inspirationsträffar i både församlingar och på folkhögskolor, försöker man mobilisera unga.

– Vi vill inspirera församlingar att engagera unga vuxna i globala rättvisefrågor. Vi samlar unga i några församlingar till att börja med där dessa frågor får ligga i fokus, och diskuterar varför det är viktigt för kyrkan att ta ett ansvar och hur man kan engagera sig på olika sätt, säger Sara Jakobsson, kommunikatör på PMU.

Förhoppningen är att unga ska få en plats i missionsråden, som volontärer i secondhandbutikerna och genom lokala event som syftar till att sprida kunskap om de Globala målen.

Unga vuxna i Västerås pingstförsamling samtalande med PMU om globala frågor.

FOTO: EMEUE COLLÉN

VIRTUELLT BESÖK I NEPALS FATTIGASTE BYAR

Till följd av Coronapandemin och strama restriktioner, önskade Sida få göra ett virtuellt besök i ett av PMU:s samarbetsländer. Den digitala resan gick till ett av världens mest avlägsna områden, Mugu-distriktet i Nepal. Syftet var att man skulle få en inblick i arbetet och en känsla för hur det ser ut i byarna.

Besöket arrangerades tillsammans med samarbetspartnern United Missions to Nepal, UMN.

– Det gav oss en möjlighet att visa upp det unika arbete som når en av Nepals fattigaste provinser. Under besöket fick de digitala resenärerna

möta både personal från UMN:s huvudkontor i Kathmandu och ett team som jobbar i Mugu. Dessutom hade UMN spelat in en film från Mugu där de berättade om projektet som vi stöttar, säger Anna-Maria Drew, regionledare för Asien.

Filmen visade den utmanande, otillgängliga men vackra kontexten man arbetar i. En kvinna från Mugu intervjuades och berättade om förändringen som skett till följd av UMN:s arbete.

– Hon berättar i filmen att flickor nu i större utsträckning får gå i skolan och att till och med vuxna kvinnor som hon, fått lära

sig läsa och skriva, säger Anna-Maria Drew.

PMU jobbar med att hitta fungerande former för olika typer av virtuella besök även nu när reserestriktionerna har lyfts. En anledning är att minska flygandet, även efter pandemin.

– Besök på plats är ibland nödvändiga, men dagens digitala hjälpmedel kan användas för att säkerställa ett kostnadseffektivt och hållbart uppföljningsarbete. En positiv konsekvens är ju dessutom att fler från Sverige kan delta, säger Anna-Maria Drew.

Mugu i Nepal.

FOTO: MATILDA NYAMA/PMU

FOTO: JONAS FÄLLSTEN/PMU

PINGSTKYRKA I ÖREBRO BESÖKTE KENYA DIGITALT

I en by ute på landsbygden utanför Narok i Kenya bor några maasaikvinnor som jobbar för ett mer jämställt samhälle. Några medlemmar i pingstkyrkan i Örebro fick en onsdagsförmiddag i oktober besöka dem digitalt i deras by.

I 28 gradig värme filmade PMU:s regionkoordinator Jonas Fällsten kvinnorna som berättade om hur de gemensamt jobbat för att se sina rättigheter tillgodosedda, hur de nu fanns med i flera kommittéer och hur de tjänar en extra inkomst genom försäljning av honung från en bikupa i byn. Den digitala resan sändes live

och det fanns möjlighet att ställa frågor.

Det var första gången PMU gjorde ett digitalt projektbesök för en församling, ett koncept man planerar att utveckla.

– Jag tyckte det var jättebra och spännande. Det fungerade väldigt bra. För min del är det viktigt att se vad arbetet gett för resultat. Det blev tydligt vad projektet gjort och vilka positioner kvinnorna fått, att de kommit med i olika kommittéer. Att få höra de här kvinnorna berätta är ju jättespännande, säger Johan Bäckrud, ordförande i missionsrådet i pingstförsamlingen i Örebro.

SYNTS & HÖRTS I MEDIA

PMU I RADIO, TV OCH TIDNING

Stor synlighet under Världens barn

I samband med årets upplaga av Världens barn intervjuades PMU:s medarbetare i både radio och TV. Intervjuerna belyste vårt arbete i Jemen, Togo och DR Kongo.

Det blev sammanlagt sex radiointervjuer i bland annat P4 Extra och Vakna med P3 och P4. PMU:s kommunikations- och insamlingschef Johanna Litsgård Lebourne intervjuades även live i SVT under galan i samband med att ett inslag om vår partners arbete i Togo visades. Direktör Niclas Lindgren var med i eftersnacksprogrammet några dagar senare och berättade om DR Kongo.

FOTO: PMU

100-årsjubileum uppmärksammades

I år är det 100 år sedan den första svenska pingstmissionären anlände i DR Kongo. I oktober hölls en jubileumskväll i Smyrnakyrkan i Göteborg där kongoleser och svenskar medverkade. Jubileet uppmärksammades av både tidningen Dagen och Hemmets vän som intervjuade både direktör Niclas Lindgren och samfundsledaren för CEPAC Mateso Mouke om det mångåriga samarbetet.

Kritik mot EU:s bistånd

EU:s bistånd ökar, men inte till de fattigaste. Det slogs fast i den årliga AidWatch-rapporten från CONCORD Europa som lanserades i oktober. PMU:s direktör Niclas Lindgren intervjuades angående rapporten i flera medier, däribland OmVärlden och Arbetet Global.

90 SVENSK INSAMLINGS KONTROLL

ÅRETS JULKLAPP ÄR HOPP

För 415 kronor finansierar du en termins skolgång med traumarehabilitering för ett barn i konfliktdrabbade Jemen. Var med och skapa hopp!

SWISHA DIN GÅVA TILL 90 00 506 MÄRKT "BARN"

DUBBELT SÅ BRA

I NOVEMBER OCH DECEMBER DUBBLAR AKELIUS FOUNDATION ALLA GÄVOR!

MEDIER ÄR HENNES VAPEN

Shireen Awwad Hilal använder sociala medier som verktyg för att förändra situationen för kvinnor i Palestina. Som direktor för Bethlehem Bible College har hon en unik position att både påverka folket och makthavare.

TEXT: MATILDA NYAMAI

Hon vet vad det innebär när krigslarmet går. Det var inte länge sedan sist. I Palestina där Shireen Awwad Hilal bor har konflikten med Israel blivit en del av livet.

– Problemet är att barnen också drabbas. De flesta som dog i de senaste bombningarna i Gaza var barn.

Shireen och jag pratar via Teams. Solen lyser in genom fönstret i bakgrunden, men hon är snabb med att dra för gardinerna. Av och till under samtalet blir hon avbruten av kollegor som inte kan vänta med sina frågor. Shireen har mycket på sin agenda. Det tog tid att få till ett möte med henne. Som direktor för samhällsutvecklande arbete vid Bethlehem Bible College (BBC) och ansvarig för mediaavdelningen på skolan, så har hon händerna fulla. Hon är utbildad i USA och trots att hon erbjuds en doktorandtjänst där, så valde hon att komma tillbaka till Palestina för att tjäna sitt folk.

VÅRT SAMTAL SKA INTE handla om konflikten mellan Israel och Palestina, utan om Shireens vardag som direktor vid BBC och det arbete man gör i samarbete med PMU för att lyfta sociala frågor. Palestina har många sociala problem att tampas med. En hög arbetslöshet, som bara i Gaza ligger på 60 procent, förbud mot att röra sig fritt, och en dålig situation för både kvinnor och barn.

– Det är mycket marginalisering, låg självkänsla och orättvis behandling, speciellt av kvinnor. Regeringen har inte gjort något för att förändra situationen för oss kvinnor. Man ska veta att när livet är svårt för kvinnor, så drabbas även barnen.

Enligt en studie från Världsbanken är Palestina en av de sämsta platserna i världen för en kvinna att leva utifrån ett rättsligt perspektiv. Shireen har själv, trots sin höga position, personlig erfarenhet av diskriminering, enbart på grund av sitt kön.

– Jag får inte ens öppna ett bankkonto åt mina barn, än mindre veta hur mycket pengar de har på sitt konto utan att min man är med, berättar hon.

Hon anser att Palestina har en lång väg att gå innan kvinnor behandlas jämställt och ser som sin största uppgift att lyfta den orättvisa behandlingen av kvinnor, både i samhället, men också inom kyrkan.

Bethlehem Bible College är en av få organisationer i Palestina som använder media för att nå

”Jag får inte ens öppna ett bankkonto åt mina barn, än mindre veta hur mycket pengar de har på sitt konto utan att min man är med.”

SHIREEN AWWAD HILAL

Bor: Beit Sahour, Palestina.

Arbeter: Direktör för samhällsutvecklande arbete vid Bethlehem Bible College.

Familj: Fyra barn, make

Intressen: Engagerad i kyrkans kvinnoarbete.

Tycker också om att resa, men inte för långt.

Det bästa med

Palestina: Maten, vädret och årstiderna, de gästvänliga människorna.

FOTO: BETHLEHEM BIBLE COLLEGE

Genom att använda media för att lyfta sociala frågor och skapa förändring, når Shireen både makthavare och de som lever i utsatthet.

ut med sociala frågor. Ofta görs program som för vissa kan vara helt livsavgörande.

Genom olika filmklipp som främst visas i sociala medier, tar man upp frågor som depression bland mammor, kvinnomisshandel och problem som följer med en skilsmässa. Just antalet skilsmässor har ökat i Palestina under pandemin.

– Förra veckan gjorde vi ett program med titeln ”är skilsmässa den bästa lösningen?”. Det var många som kommenterade programmet i sociala medier. Vi försökte ge förslag på en lösning i slutet av programmet. Vi upplyste om att kvinnor har rättigheter. Idag blir kvinnan ofta utslängd om hon skiljer sig, trots att hon bidragit ekonomiskt, berättar Shireen.

ETT ANNAT SAMHÄLLSPROBLEM är tidiga äktenskap.

– Lagen om förbud mot tidiga äktenskap formades utifrån press från oss och våra partnerorganisationer. Men vi fick nyligen veta att moskén och religiösa tjänstemän ger ursäkter till flickor som blivit gravida. Om de tycker att den blivande pappan är en bra kille, så får hon gifta sig. Det har blivit en lag utan nytta för fattiga familjer.

Häromdagen fick Shireen möjlighet att ta upp problemet när hon för första gången bjöds in till ett möte med Palestinas kvinnominister.

– Även om ministern försöker lyssna in vad vi har att säga, så medger hon samtidigt att regeringen inte lyssnar. Pressen måste komma från folket. Därför är det så viktigt att medvetandegöra människorna i samhället och skapa en rörelse för att sätta press på regeringen, anser Shireen.

Trots att Shireen ser många problem i Palestina, så älskar hon sitt land och speciellt sitt folk.

– Vi har genomlevt många konflikter. Men vi försöker utgjuta hopp även om det inte finns något hopp i horisonten.

NIO ÅR KVAR FÖR ATT UPPNÅ GLOBALA MÅLEN

Ulrika Modéer, assisterande generalsekreterare och chef för UNDP:s avdelning för externa relationer och påverkansarbete.

”DET VI SER ÖVER HELA JORDEN ÄR ÖKAD OJÄMLIKHET BÅDE MELLAN, MEN OCKSÅ INOM LÄNDER”

Agenda 2030 med 17 Globala mål, antogs av världens ledare 2015. De ska bidra till socialt, ekonomiskt och miljömässigt hållbar utveckling och ska vara uppnådda i alla länder 2030. Men många utmaningar kvarstår. Ulrika Modéer är assisterande generalsekreterare och chef för UNDP:s avdelning för externa relationer och påverkansarbete. Hon guidar världens regeringar i genomförandet av målen.

Vilka är de största framstegen hittills vad gäller de Globala målen?

– Trots utmaningarna den senaste tiden så är det viktigt att påminna sig om vad som har hänt under de senaste decennierna. Världssamfundet har lyckats minska den extrema fattigdomen med 75 procent sedan 1990. Fram till den socioekonomiska krisen som har följt i spåren av pandemin så har vi också sett att dubbelt så många mödrar överlever förlossningar idag jämfört med för 20 år sedan tack vare bättre utbildning, hygien och sjukvård. Många miljoner fler barn har överlevt sina första levnadsår.

Jämställdheten har också ökat globalt. Kvinnors delaktighet inom politik och näringsliv är större än någonsin. Flickors och kvinnors sexuella hälsa har också förbättrats.

Man har ökat internetanvändningen, idag finns hälften av världens befolkning online.

Några utmaningar som kan bli svåra att uppnå?

– Takten av genomförandet av de Globala målen har inte varit tillräckligt hög. Vi rör oss bakåt inom några centrala målområden. Det vi ser över hela jorden är ökad ojämlikhet både mellan, men också inom länder. Vi ser klimatkrisen och den biologiska mångfalden som otroligt allvarliga utvecklingshinder. Men också hur kampen mot hunger har blivit allt svårare, antalet människor som faller ner nu i extrem fattigdom ökar.

Den pandemirelaterade ekonomiska nedgången har drivit upp till 124 miljoner fler människor in i extrem fattigdom, bara under 2020. 500 miljoner jobb har gått förlorade under pandemin. Detta leder till ökad fattigdom, sämre hälsa, ojämlikhet, ökad risk för konflikt, minskad tilltro till institutioner och till möjligheten att uppnå demokratisk utveckling även i demokratiskt sinnade länder.

Hur ska vi nå målen inom nio år om det är så många människor som har hamnat i fattigdom?

– Om vi ska få en rörelse framåt vad gäller genomförandet av de Globala målen, så behöver vi titta på de Globala målen

ur ett systemperspektiv. Om vi ska hantera den ökade fattigdomen, så behöver vi göra det samtidigt som vi tittar på utmaningarna med biologisk mångfald, men också konflikter och demokratiutveckling.

Vi har gett rådet till länder att börja bygga sociala trygghetssystem för att skydda hälsa, sysselsättning och inkomst på längre sikt. Det som de nordiska länderna är kända för.

Fyra miljarder människor i världen saknar helt och hållet ett socialt skyddsnät. Väldigt många fattigare länder och medelinkomstländer har inte ett finansiellt utrymme. Vi tittar på hur man kan använda världsbanken och utvecklingsbankerna för att se om man kan ge stöd, så att man kan göra investeringar nu, som gör att man tar sig fram bättre sedan. Det finns också inom de nationella budgetarna möjlighet att göra omprioriteringar, så att man prioriterar rätt i enlighet med de Globala målen. En av UNDP:s viktigaste roller är att guida regeringar, men också den privata sektorn, att göra investeringar i linje med de Globala målen.

Finns det något mål som det gått bra med, som inte har påverkats av pandemin?

– Nej, jag tror faktiskt att hela den globala agendan och de Globala målen har påverkats av pandemin, mer än vi kan ana.

Det kommer att få väldigt långsiktiga konsekvenser.

Men pengar är inte problemet, vi kan investera oss ur detta, det vill säga också investera hos de mest utsatta grupperna. Biståndet har en viktig roll att verkligen nå de allra mest utsatta grupperna. Bistånd inte bara som ett tillfälligt socialt skyddsnät för att säkerställa att människor får mat för dagen, utan för att driva utvecklingsfinansiering.

Sverige rankas på andra plats i världen på hållbarhet i Sustainable Development Report 2021, vad har vi gjort rätt?

– Sverige var ett av de länder som ansågs ha allra bäst förutsättningar att genomföra de Globala målen i Sverige, men också att kunna bidra till genomförandet internationellt. Sverige är ett land som lyckas kombinera en relativt välfungerande välfärdspolitik med en politik som är bra för både människa och miljö. Vi är också ett samhälle som lyckas hantera konflikter, på ett relativt bra sätt. Det som är en utmaning i Sverige är hur man kan bidra till en samstämmig politik med global utveckling, hur man verkar inom handelspolitiken, hur man verkar för att hindra den kapitala skatteflykt som gör att många av de fattigaste länderna inte har det finansiella utrymmet.

MATILDA NYAMAI

* UNDP står för United Nations Development Programme

SÅ GÅR DET FÖR PMU:S PARTNERS

PMU jobbar med de allra fattigaste, många gånger i områden drabbade av konflikt, klimatkris eller sociala orättvisor. I länder med många utmaningar.

De Globala målen är en ambitiös agenda. Länder har förbundit sig att avskaffa extrem fattigdom, minska ojämlikheter och orättvisor, främja fred och rättvisa samt att lösa klimatkrisen.

– PMU prioriterar stöd till de allra mest bortglömda och utsatta, det är de som också drabbas först och värst av klimatförändringar, konflikter och ojämlikhet, säger Mikael Jägerskog, chef för policy- och påverkan på PMU.

All den verksamhet som PMU stödjer rymmer inom målen. Lokala samarbetspartners bidrar till olika delar av de 17 övergripande målen och de 169 delmålen.

– Målen ger en gemensam bild av de utmaningar vi tillsammans behöver arbeta med. Vi stödjer våra partners både finansiellt och kapacitetsmässigt. De arbetar i komplicerade miljöer där till exempel konflikter pågår eller där korrup-

tionen är hög, säger Mikael Jägerskog.

Nyligen lanserade PMU Kompass mot 2025. Genom Kompassen vill PMU vara med och bidra till att uppfylla de Globala målen. I den lyfter vi tre viktiga områden som vi önskar att partners ska lägga extra fokus på de nästkommande åren – fred och konflikt, jämställdhet och klimat.

– Vi arbetar sedan länge med dessa frågor och de är viktiga för oss. Vi tror att de kyrkor och organisationer som vi samverkar med kan göra ännu mer inom dessa områden.

Därför satsar vi på att utveckla detta i vår verksamhet. – Kyrkor och organisationer arbetar långsiktigt och finns på plats innan, under och efter en kris drabbat ett samhälle. Vi kan tillsammans spela en roll i att skapa stabilitet, ge hopp och mod att bygga hållbara och jämställda samhällen, säger Mikael Jägerskog.

Mikael
Jägerskog

För att lära dig mer om de globala hållbarhetsmålen, gå in på globalamalen.se

FOTO: BENGT JÄGERSKOG

FAKTA: GLOBALA MÅLEN

- År 2015 antog FN:s medlemsländer Agenda 2030. Det är en universell agenda för hållbar utveckling som innehåller 17 globala mål och 169 delmål.
- Globala målen fokuserar på tre dimensioner av hållbarhet: social, ekonomisk och miljömässig. Målen syftar till att utrota extrem fattigdom, minska ojämlikheter och orättvisor, främja fred och rättvisa, lösa klimatkrisen.

KÄLLA: UNDP

I Sustainable Development Report 2021 hittar du den senaste statistiken för alla FN:s 193 medlemsländer.

OROLIGHETER I BURKINA FASO HÅLLER SKOLOR STÄNGDA

Det västafrikanska landet Burkina Faso har gjort stora framsteg i ett av målen, mål 13, om att bekämpa klimatförändringarna. Men det lyser fortfarande rött på 10 utav 17 mål. PMU:s partner i landet jobbar inom flera olika områden – hälsa, utbildning, jämställdhet och klimat.

– För att uppnå målen jobbar vi med olika projekt. Vi planterar träd, utbildar inom näring, undervisar om hur man kan förebygga barnsjukdomar genom god hygien och sanitet. Vi utbildar också lärare i pedagogik. Utöver detta jobbar

”Corona har påverkat befolkningens ekonomi och försatt många människor i fattigdom.”

vi med jämställdhetsfrågan inom skolan och i samhället, säger Antoine Ouedraogo, nationell koordinator för AMI som är pingstkyrkan Eglise des Assemblées de Dieu's biståndsorganisation.

Landet befinner sig i konflikt och har som andra länder även drabbats av ned-

stängningar under pandemin.

– Corona har påverkat befolkningens ekonomi och försatt många människor i fattigdom, säger Antoine.

Burkina Faso är idag på 139:e plats av 165 länder vad gäller uppfyllandet av målen.

– Jag ser sociokulturella utmaningar för att uppnå jämställdhet. Vi har fortfarande diskriminering och våld baserat på kön. Vi har också säkerhetsutmaningar, många skolor är stängda på grund av oroligheterna i landet. Detta främjar inte tillgången för alla barn att gå i skolan.

PANDEMIN HAR FÖRSVÅRAT ARBETET I FILIPPINERNA

Filippinerna ligger på plats 103 av 165 när man mäter hur det går för länder i uppfyllandet av hållbarhetsmålen. Det mål man hittills lyckats bäst med är mål 12 – hållbar konsumtion och produktion. Nio av målen lyser rött och blir en stor utmaning att uppnå. Coronapandemin som drabbat landet hårt med införandet av en strikt form av nedstängning har försvårat arbetet. Men PMUI, vår partner på Filippinerna har trots detta lyckats nå fram med en del av stödet till de som är delaktiga i projektet. PMUI jobbar i avlägsna byar på ön Mindoro med ursprungsbefolkningen mangyanerna.

– Nedstängningarna i samband med pandemin påverkade vår rörlighet, men vi har hittat nya sätt att nå ut. Till exempel har användningen av medieprogram varit av stor betydelse eftersom de når ut i samhället, säger Juvelyn Gumal-In, chef för PMUI.

Corona är långt ifrån över på Filippinerna och konsekvenserna av nedstängningen har påverkat flera områden.

– Tonårsgraviteterna har ökat i de områden där vi jobbar. Psykologiska besvär har blivit vanligare till följd av ekonomisk stress på grund av pandemin.

Vilket mål tror du att ni som organisation kan uppnå?

– Vårt mål är att se till att människor som lever i fattigdom får sina mänskliga rättigheter tillgodosedda, säger Juvelyn Gumal-In.

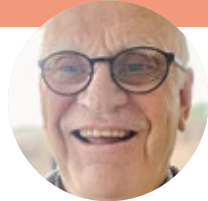
FOTO: PMUI

Filippinerna.

HALLÅ DÄR

ROGER AKELIUS

Från Akelius Foundation som dubblar insatsen för insamlade medel i årets Barnens rätt-kampanj.

Hur fungerar samarbetet med PMU?

– Vi ger inte ett generellt stöd till PMU, utan dubblar de medel som ska användas för utbildning av fattiga barn.

Du har genom åren gett 95 procent av dina tillgångar till biståndsverksamhet via Akelius Foundation. Detta har bidragit till flera stora donationer till biståndsorganisationer. Vad ger det dig tillbaka?

– Eftersom jag sparar ihop över hundra miljarder kronor så fann jag inget bättre att använda pengarna till än till utbildning för barn. Jag har under min livstid, snart 77 år, förbrukat mindre än 0,2 procent av vad jag tjänat. Jag har gett bort mitt överflöd. Mitt samvete gör att jag skulle skämmas om jag inte hjälpte andra människor. Att vara människa, är att hjälpa.

Pengarna som går via PMU kommer att gå till att ge barn utbildning. Vilken skillnad hoppas du att pengarna du bidrar med ska göra för barnen?

– Jag vet inte hur effektivt PMU arbetar i skolor runt om i världen, men jag hoppas att man i första hand lär ut matematik.

EFTER OLYCKAN HAR RICHARD FÅTT HJÄLP OCH FRAMTIDSHOPP

Nu drar Barnens rätt-kampanjen igång där vi samlar in pengar för att ge barn möjlighet att gå i skolan och få sina rättigheter tillgodosedda.

Genom årets Barnens rätt-kampanj som sträcker sig fram till nyår, gör vi det möjligt för barn i flera länder att gå i skolan och få sina grundläggande rättigheter tillgodosedda.

I det tidigare konflikttrabbade centralafrikanska landet Burundi, lever

mer än 80 procent av befolkningen på mindre än en dollar per dag. Enligt FN har 15 procent av invånarna ett funktionshinder, många till följd av kriget, men också på grund av sjukdomar och olyckor.

På det PMU-stödda centret Gakwende bor 74 funktionshindrade barn och ungdomar från hela landet. Där får de mat, läkarvård och rehabilitering.

”Tidigare satt min son och tiggde vid rådhuset i Bujumbura.”

Richard satt tidigare och tiggde, idag får han utbildning vilket skapat nya framtidsutsikter.

FOTO: CEPBU

VILL DU HJÄLPA TILL?

- Barnens rätt - var med och förändra livet för ett barn!
- Swish: 9000506
- Plusgiro: 900050-6
- Märk gåvan: "Barn"

FOTO: SOFIA EDMAN

Benjamin Edman rostar kaffe som gör livet bättre för andra.

HÄR ÄR BÖNORNA SOM GÖR SKILLNAD

I ett bostadskvarter i halländska Laholm ligger ett kafferosteri som vill göra skillnad för världens mest utsatta.

– Redan när jag startade var syftet att stödja biståndsprojekt i kaffeländer, säger Benjamin Edman, som gav tio procent av förtjänsten under september månad till PMU.

Hemma i villakvarteret i Laholm driver pastorn och kafferostaren Benjamin "Edmans bönhus". Det var efter att en kompis föreslagit att de skulle starta företag ihop, som idén föddes. Kompisen kände en kaffeodlare i Rwanda och Benjamin började leta efter en kaffe rost.

– Jag letade efter en rost i hela Europa i flera månader och höll på att ge upp. Så kom jag på att jag kunde kolla på Blocket och hittade en i grannstaden Halmstad.

Företaget tog fart i januari i år och hittills har han sålt mer än ett halvt ton kaffe, mestadels via postorder. Benjamin hade bara hobbyrostat tidigare och har lärt sig genom att göra fel och öva.

Redan innan han startade företaget hade han bestämt att tio procent av förtjänsten alltid skulle gå till någon form av socialt projekt i ett kaffeland. Han är uppvuxen i pingstförsamlingen i Vilhelmina och har sedan barnsben hört om PMU:s arbete.

– Jag har hört om PMU sedan modersmjölken. Jag har själv bott i Bolivia och besökt Peru och Tanzania och vet att behoven finns.

Under hela september månad gav han tio procent av försäljningsförtjänsten till PMU:s arbete mot könsstympning i Kenya.

– Det behöver inte ge mig något tillbaka, jag gör det för att jag bestämt mig för att göra det, inte för att tjäna pengar.

Idag kommer kaffet som Benjamin rostar från flera länder. Han hoppas en dag kunna besöka de bönder som förser honom med bönder.

– Jag är med i en organisation som heter SCA Sweden, som jobbar med småbönder. Vi jobbar med full spårbarhet, man måste kunna bevisa att man gör bra för människor och natur, förklarar Benjamin Edman.

KNIVLISAS FAMILJ ORDNADE LOPPIS FÖR VÄRLDENS BARN

Lisa Eriksson, också känd som Knivlisa från sin blogg på Mama, ordnade en loppis tillsammans med sina barn till förmån för Världens barn. De samlade in flera tusen kronor till barn i Jemen. Ett land som Lisa själv bott i.

– Några ville köpa grejer via nätet. Annars var det mestadels grannar som köpte till sina barnbarn.

Försäljningen inbringade mer än 3 000 kronor som gick till Världens barn.

– Kan lite pengar bidra till att ge något barn hopp, blir vi tacksamma, jag och Sixten och Harry. Alla barn borde få kärlek, mat, trygghet och skola, säger Lisa.

För Lisa var det självklart att pengarna skulle gå till barn i Jemen. Hon är själv uppvuxen i landet där hennes föräldrar jobbade.

– Jag har bott totalt fem år av mitt liv i Jemen. Mina morföräldrar var med och byggde en skola där på 70-talet och mina föräldrar jobbade i Jemen när jag var barn. Sedan åkte jag tillbaka själv när jag var 25 år och undervisade engelska på skolan som mina morföräldrar hade byggt.

– Jemens människor är de mest generösa och varma man kan hitta på jorden, säger Lisa.

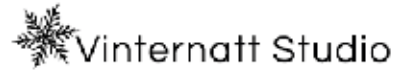

FOTO: LISA ERIKSSON

Bloggaren Knivlisa ordnade en loppis tillsammans med sina söner till förmån för Världens barn.

FÖRETAG MED SOCIALT ANSVAR

Tillsammans skapar vi en bättre värld!

PINGST GLOBALT SKA ARBETA MED UTVECKLING

PMU och flera biståndsorganisationer inom den globala pingströrelsen träffades nyligen i Helsingfors i Finland för en konferens där man samtalade om hur man tillsammans kan utveckla biståndsarbetet. Man diskuterade hur man vill förstärka samarbetet kring det humanitära arbetet, engagemanget kring rättvisefrågor och det politiska påverkansarbetet. Målet är att biståndsorganisationerna ska hjälpas åt att verka för ett större samhällsengagemang.

I flera av PMU:s samarbetsländer är det kyrkan som ger människor tillgång till hälsovård och utbildning. Det är också många gånger kyrkan som ge-

nom sin lokala närvaro möjliggör snabba insatser vid katastrofsituationer. Kyrkan och tron är en viktig aspekt av människors identitet och vardag världen över. Något man diskuterade under konferensen.

– Tro och religion påverkar förändringsprocesser. Trosbaserade aktörer har stor legitimitet att utmana och påverka negativa normer och system. Stöd från religiösa ledare kan vara avgörande i en förändringsprocess. Trosföreläsningar är mycket starka drivkrafter för att förändra attityder och beteenden på alla nivåer i samhället, säger Niclas Lindgren, direktor på PMU.

FOTO: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE/PMU

Ett förstärkt samarbete mellan globala pingströrelsen ska utveckla biståndsarbetet.

PMU HADE DIGITALT MÖTE MED BISTÅNDSMINISTRAR

PMU deltog nyligen i ett möte med biståndsministrar från Sverige och Norge samt en representant för biståndsministern i Danmark. De möttes digitalt för att dela sina erfarenheter om att samarbeta med religiösa aktörer inom biståndet.

– Det är unikt att vi träffar biståndsledningen från de nordiska länderna i ett och samma möte och då på temat religion och utveckling. Det är viktigt att dela lärdomar om den positiva kraften som trosbaserade organisationer bidrar med inom biståndet, säger

Mikael Jägerskog, chef för policy- och påverkan på PMU.

I mötet samtalade man om kyrkan och religiösa aktörers respons i samband med pandemin, vikten av religiös läskunnighet och arbetet med religionsfrihet. PMU:s direktor Niclas Lindgren fick möjlig-

het att berätta om hur man genom kyrkan kan bidra till kulturförändring och utgick ifrån vårt stöd till arbetet med att motverka könsstämpning i Kenya.

– Jag delade våra erfarenheter om varför det är centralt att arbeta tillsammans med

lokalt rotade aktörer som kyrkan, som både har folkets tillit och ett språk som landar rätt kulturellt och religiöst, vilket möjliggör beteendeförändring också när det gäller djupt rotade traditioner och sedvänjor, säger Niclas Lindgren.

UTBILDNING ÄR GRUNDBULTEN I KAMPEN MOT FATTIGDOM

För några veckor sedan besökte jag Burundi. Jag blev väldigt tagen av det enorma genomslag som vår samarbetskyrka sett. Man har mer än en miljon medlemmar, och när genom sina sociala insatser enligt egen utsago omkring 30 procent av landets tolv miljoner invånare. En av de stora insatserna görs inom ut-

bildning, där man driver 576 skolor i samverkan med staten. I Agenda 2030 har vi lovat varandra att ingen ska lämnas utanför i vår kamp mot världens extrema fattigdom, och här blir det så tydligt att gräsrotsaktörer som kyrkan verkligen behövs.

Bland annat fick jag under resan möjlighet att besöka en by där den etniska minoriteten batwa bor. Det är människor som är både marginaliserade och diskriminerade i samhället. Här ser man tydligt hur alla barns rätt till utbildning hänger samman med andra perspektiv på vad extrem fattigdom handlar om. Jag mötte Dorothy, en av de lokala ledarna, hon beskrev den enorma utsatthet man lever i. Fattigdomen är djup, och i år intensifieras matosäkerheten ytterligare då hagel förstört en del av skörden.

SOM EN KONSEKVENS av den ekonomiska fattigdomen berättade Dorothy att bara hälften av barnen går i skolan, eftersom man inte har pengar till skoluniformer och skolmaterial. Man har inte heller tillräckligt med land för att odla för att ta sig ur sin fattigdom, och man har på grund av diskriminering svårt att få jobb. Utmaningarna är många, men Dorothy berättade att kyrkans arbete för förändring spelar en avgörande roll för dem.

”Fortfarande saknar många miljoner barn runt om i världen skolgång, något som förvärrats under pandemin.”

Under besöket mötte jag också Esperanze. Hon berättade om hur hennes familj, med elva barn, tack vare stödet inom odlningstekniker och djurhållning fått en bättre ekonomi, och att man nu äter tre gånger om dagen istället för en. Nu har hon råd att skicka alla barnen till skolan. Det är tydligt att arbetet vi stödjer ger både hopp och reell förändring.

I kampen mot fattigdom och utsatthet är utbildning självklart en grundbult. Att gå i grundskolan är en mänsklig rättighet, och det ska inte kosta någonting för barnets familj. Men fortfarande saknar många miljoner barn runt om i världen skolgång, något som förvärrats under pandemin. De främsta orsakerna är fattigdom och diskriminering. Även om grundskolan i de flesta länder är gratis, slukar kostnader för transport, skoluniform och material stora delar av en fattig familjs inkomst. Tillsammans med våra nätverk i länder som Burundi kan vi göra direkta insatser, men det är också viktigt att vi höjer vår röst mot beslutsfattare, så att utbildning prioriteras i budgetar, och att särskilda insatser görs för att säkerställa utbildning också för barn från marginaliserade och särskilt utsatta grupper. Vårt förändringsarbete måste ske på många olika nivåer och i nära samspel med både dem som ser sina rättigheter kränkta och dem som har möjlighet och ta ansvar att göra något åt situationen.

Niclas Lindgren
Direktor, PMU

Tidningen PMU ges ut av Pingstmissionens utvecklingssamarbete

Ansvarig utgivare:
Daniel Alm.
Redaktör: Matilda Nyamai.
Redaktion: Matilda Nyamai, Niclas Lindgren,

Johanna Litsgård-Lebourne, Hanna Westh, Kristin Elmquist, Eva Skog.
Omslag: Johanna Litsgård Lebourne.
Layout: Peter Wickberg.
Produktion: PW Design.
Tryck: V-TAB, Vimmerby.
Upplaga: 42 886 exemplar.
E-post: redaktion@pmu.se
Webb: www.pmu.se

PMU finansieras med stöd av Sida (Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete). Sida delar inte nödvändigtvis de åsikter som här framförs.
Ansvarig utgivare ansvarar för innehållet i tidningen.
Redaktionen ansvarar ej för obeställt material.

PMU:s huvudkontor:
Box 151 44, 167 15 Bromma
08-608 96 00
08-608 96 50 (fax)

Vårgårda biståndscenter:
PMU, Skattegårdsgatan 1,
447 91 Vårgårda, 0322-66 87 60, 0322-62 37 39 (fax)

PMU (Pingstmissionens utvecklingssamarbete) är de svenska pingstförsamlingarnas biståndsorganisation. PMU arbetar tillsammans med församlingar och samarbetspartners i 163 insatser i 32 länder.

STÖD OSS REGELBUNDET - BLI MÅNADSGIVARE!

Som månadsgivare skapar du förutsättningar för att människor i fattigdom ska få chans till ett värdigt liv och redskap att själva förändra sin situation. Din månatliga gåva dras via

autogiro. Enkelt och bekvämt för dig och ovärderligt för oss.
SÅ BLIR DU MÅNADSGIVARE:
Registrera dig med bank-id på pmu.se/manadsgivare eller kontakta oss

för att få en anmälningstalong.
Telefon: 08-608 96 00
Mejl: info@pmu.se
Fyll i talongen med dina person- och bankuppgifter och skicka den till oss.

Skanna QR-koden

90 KONTOKONTROLL
SVENSK INSAMLINGSKONTROLL
Pg 90 00 50-6

Om jag blir stor...

...vill jag bli läkare,
så jag kan hjälpa
de som är sjuka.

JOSHNA, BANGLADESH

**DUBBELT
SÅ BRA**

I NOVEMBER OCH
DECEMBER DUBBLAR
AKELIUS FOUNDATION
ALLA GÅVOR!

**IDAG KAN DU VARA MED OCH FÖRÄNDRA
ETT BARNS FRAMTID.**

**SWISHA ÅRETS VIKTIGASTE
GÅVA TILL:**

90 00 506

Märk din gåva BARN